Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

racemus suus onusta apparuit. ut nullom qd grandine
pcussa fuerit indicium dare posset. Iterum quodam tempore
cum piscatum fratres essent. ipse ppe ripam stare incautus
quidam retia admouens in aquam ruit. Rodanus te forte
ripas suas impleuerat. fratres qui aderant de piculo ipsius
qui ceciderat nimium pauidi erant. clarus plena fide ut
signum crucis comm fecit. mox a piculo exempt is que aq
trahebat. ad partem illam in qua clarus cum frib stabat de
uenit. Leti omes misericordias dni decantare ceperunt. Si ut
lectores a ia p tantum mun fierent. ingentem piscem
ad litus tractum habere ad subsidium sui meruerunt.
Erat autem illi consuetudo nocte orationis gratia de
ambulare p castrum ubi cenobium sancte blandine si
tum est. Diabolus humana specie assumpta. stupendae
altitudinis flammantib oculis ei se obuia tulit. qd
ibi ageret inquirens. Clarus ~~pfectus infide~~ cogno
scens diaboli fraudes inpauidus stabat. a qs ide esset
quesiuit. Tunc diabolus. missus sum inquit ad hoc ut
te ex isto loco expellam qa iam diu e qd in potestate mea
locus iste erat si tu n obstitisses. Clarus uirtute diuina
fretus. uade satanas inquit obsistit xpe cui est terra
a plenitudo ei. Cum grandi q sono ita ut totum
castrum uideret concussum diabolus abcessit arreptaq
una famularum que p forib monasterii deseruiebat
uexare cepit. Clarus ubi accurrit. imiectis digitis
in ore eius spm malignum effugauit. Sicq sana red
dita ancillis di leticia fecit. Multa s que p illum
xpe in ecclia uiennensi opat est. Cum ia instaret